

~~~~~

ECHO ZE WZGÓRZA BŁ. MARII PASTERKI

nr 291

wrzesień/październik 2026.9/10

~~~~~

Maryjny Skarb – Różaniec Święty

*Zawitaj, Królowo Różańca Świętego,
Jedyna nadziejo człowieka grzesznego!
Zawitaj, bez zmały Lilijo,
Matko Różańcowa, Maryjo!*

*Panno nad pannami, Święta nad Świętymi,
Najświętsza Królowo, Pani nieba, ziemi...*

Matko Różańcowa, jasna Gwiazdo morska...

Pieśń ta jest wykonywana najczęściej w maryjnym miesiącu, październiku, i ma charakter pochwalny, wyrażający cześć i uwielbienie dla Najświętszej Maryi Panny jako Królowej Różańca Świętego. Dlaczego Matce Bożej należy okazywać tak wielki szacunek? Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu oraz Tradycja Kościoła ukazują rolę Matki Najświętszej jako Matki Zbawiciela oraz jaśniejszym światłem – naucza Konstytucja Lumen Gentium (por. LG8). Czytamy w niej również: *Matka Odkupiciela zarysowuje się proroczo już w obietnicy danej pierwszym rodzicom, upadłym w grzech, a mówiącej o zwycięstwie nad szatanem. Żyjemy w czasach szczególnej potrzeby oddania się Matce Bożej. Akt złożenia Ślubów Jasnogórskich, dokonany w dniu 3 maja 1966 roku z okazji Tysiąclecia Chrztu naszej Ojczyzny, stał się wydarzeniem historycznym, które nie może pozostać bez konsekwencji... - podkreślali ówczalni pasterze Kościoła Katolickiego, a pośród nich ks. kard. Karol Wojtyła, późniejszy św. Papież Jan Paweł II. I w swoich rozważaniach kontynuował: Żyjemy w stanie Odkupienia: z niego pragniemy czerpać i do niego zarazem dorastać. Nikt nie potrafi tak nas wprowadzić w Czyn Chrystusa, w Jego Dzieło, w Odkupienie, jak Jego Matka – bo nikt tak bardzo jak Ona nie jest obecny >w tajemnicy Chrystusa i Kościoła<.*

Matka Najświętsza w Tradycji Kościoła Świętego

Maryjność polskiej religijności jest według bł. Kard. Stefana Wyszyńskiego przejawem *sensus catholicus* - *zmysłu katolickiego oznaczającego wewnętrzne wyczucie tego, co jest zgodne z wiarą i Tradycją Kościoła Katolickiego*. Źródłem zaufania Matce Najświętszej przez Naród Polski jest fakt, iż Bóg Ojciec dał Swojemu Synowi Matkę, natomiast Jezus Chrystus z wysokości Krzyża daruje Swoją Matkę ludzkości. Maryja dobrze zrozumiała Testament Swego Syna, była bowiem wśród Apostołów w Wieczerniku w dniu Zesłania Ducha Świętego, gdy zaczynało się publiczne działanie Kościoła. O miłości wielu pokoleń Polaków do Matki Bożej świadczy częsty śpiew *Godzinek* i wiele innych pieśni maryjnych. Niezbitym dowodem oddania Matce Najświętszej jest przede wszystkim modlitwa różańcowa, odmawiana na prośbę i wezwania Matki Bożej w Lourdes, Fatimie, La Salette oraz w naszym polskim Gietrzwałdzie.

Różańcowe początki

Pierwsze ślady Objawienia Bożego, sięgające potomków Adama i Ewy mogą być dowodem, iż wnuk pierwszych rodziców, Enos wzywał Imienia Bożego. Od dawien dawna ludzie modlili się

licząc pacierze. Używali przy tym kamyków, pestek lub ziaren, dla wygody nawlekając je na jakieś włókno. Mogły to być początki różańca i koronek... Od powtarzania modlitwy *Ojcze nasz – Pater noster* bardzo prawdopodobnie pochodzi słowo: *Pacierz*. Modlitwa ta przeszła na ziarenka i stała się pierwowzorem koronki – różańca. Dzieje pobożności katolickiej w Polsce pozwalają dostrzec włączenie modlitwy *Zdrowaś Maryjo* w miejsce wcześniejszych pacierzy. Historię różańca ubogaca fakt, iż pewien zakonnik, bernardyn z okolic Poznania, odmawiał sto pacierzy i sto *Zdrowasiek* na grobie swego współbrata św. Szymona z Lipnicy (XVw.). To samo czytamy o cierpiącej na ból zębów tercjarce, Annie. Podobnie mieszcza krakowska, Cecylia ślubowała odmówienie stu modlitw *Zdrowaś Maryjo*. Z tamtych lat mamy również poznańską wieść o różańcowych odpustach. Fakty te są dla nas lekcją rodzinnej historii, iż biorąc do ręki różaniec łączymy się duchowo z naszymi przodkami, którzy z dawien dawna rozwijali swoją więź z Bogiem i Najświętszą Maryją Panną. Wielu z nich należy dziś do grona świętych i błogosławionych Kościoła świętego. Przykładem jest św. Dominik, któremu Matka Najświętsza przybliżyła treść i sens tej modlitwy, św. Jan Paweł II, bł. Kard. S. Wyszyński i bł. Maria Karłowska.

Matka Założycielka w listach tak zachęcała swoje Zgromadzenie Zakonne do modlitwy różańcowej: *Bogu ufam, że przez różaniec będzie wszystko! Przez różaniec święty zdobędziecie olbrzymie łaski!* Słowa te, jak i inne Pisma świętych Kościoła Katolickiego tworzą piękną tradycję modlitwy różańcowej.

Różaniec drogą ku przyszłości

Podczas modlitwy różańcowej uświadamiamy sobie, że to wszystko, o czym mówi Ewangelia, rozwija święta Tradycja Kościoła. A dzieje się tak dla nas i naszego zbawienia. Tradycja bowiem jest przedłużeniem Objawienia Bożego. Świadczą o tym proroctwa biblijne. Z pierwszych kart Pisma Świętego dowiadujemy się o Bożych obietnicach, których spełnienie dowodzi, iż Bóg jest wierny człowiekowi. Zadaniem ludzi jest więc zawierzenie Bogu. Prorocy zapowiadają przyjście Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, który przychodząc spełnia te przepowiednie. Przypominają nam o tym tajemnice różańcowe. Co więcej, Syn Boży sam kontynuuje dzieło prorocze i ze swej strony sam daje obietnice, które już bezpośrednio odnoszą się do nas. Uczestniczy w tym Najświętsza Maryja Panna, gdy mówi, iż *błogosławić Ją będą wszystkie pokolenia* (por. Łk 1,48). Obietnica zbawienia wiecznego dokonanego przez Jezusa Chrystusa przy współudziale Jego Matki dotyczy nas wszystkich, ponieważ jesteśmy *dziećmi obietnicy*. Nie tylko dotyczy, ale i zobowiązuje... Modlitwa różańcowa pozwala nam więc wyprzedzić czas i zajrzeć w przyszłość, o której mówią tajemnice chwalebne. Odmawiając różaniec poznajemy życie człowieka od poczęcia w łonie matki aż poza śmierć, która konkuruje z Maryją o tytuł Bramy Niebios. Życie nasze jest pielgrzymką do Ziemi Obiecanej, którą jest Królestwo Niebieskie. Podobnie jak Jezus Chrystus przez mękę i śmierć, czyli tajemnice bolesne swego życia, zdążamy do zmartwychwstania. Sił dodaje nam Maryja przez różaniec: *Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła...* (por. Łk 1,45). Rozważania różańcowe przenoszą nas na moment w rzeczywistość tego spełnienia.

Prawdę tę przypomina swoim siostram i dziewczętom bł. Matka Maria, gdy powtarza słowa Maryi: *Jeżeli pośród pracy odmawiać będziecie Psalterz z 15 tajemnic składający się, na cześć Moją, nie opuszczę was i będę z wami po wszystkie czasy!* (Rekol. 10-dniowe dla Past.)

Różaniec – poznanie Boga i siebie

Różaniec jako modlitwa jest słowem do Boga i słowem od Boga. Centralne słowa w *Pozdrowieniu Anielskim* to: *Pan z Tobą* (Łk 1,28). Choć były one skierowane bezpośrednio do Dziewicy Maryi, rozszerzają się one na wszystkich, którzy je wymawiają. Gdy modlimy się, Pan jest z nami tak jak z Maryją przy zwiastowaniu... Św. Benedykt nazywa modlitwę różańcową *Dziełem Bożym*. Bóg bowiem wkracza swym natchnieniem w nasze ziemskie życie i przyziemne myśli, podnosząc je, prostując i wzbogacając. Kiedy wnikamy w słowa, które pochodzą od Boga, dokonuje się bezcenne powiązanie naszych myśli z prawdami objawionymi, a przez to naszych czynów z tymi prawdami. Z pozoru tajemnice Różańca są nieliczne i najprostsze, ale wiemy, że ich dobór nie jest przypadkowy. Przeciwnie, tworzą one mocne fundamenty religijnego myślenia. Ewangelia bowiem nie uczy nas o wieku ziemi ani o różnicach między gatunkami stworzeń, natomiast jest

niewyczerpana w pouczeniach o Bogu i o człowieku. Św. Aniela z Foligno szukała w modlitwie coraz większej prostoty. Znalazła ją ostatecznie, gdy obcowanie z Bogiem sprowadziła do wstępowania i zstępowania, kierując swe oczy w górę – na Boga i w dół – we własną głębię i znowu w górę... Tak powinno być podczas Różańca. Matka Najświętsza staje się wtedy naszą Przewodniczką w modlitwie i życiu.

Potwierdza to Bł. Matka Założycielka: *Maryja u stóp Krzyża uczy nas, jak się Dusze zbawia, jak się stawać odkupicielką wraz z Najświętszym Odkupicielem (Zak. Past. W sam.).*

Różaniec łączy ludzi

Św. Tomasz z Akwinu ongiś porównał człowieka do horyzontu, w którym ziemia styka się z niebem. Czyż nie znaczy to, iż człowiek za przykładem wspomnianego już biblijnego Enosa, wciąż na nowo wzywa Imienia Bożego, chociaż mu to tak trudno przychodzi...? Pomaga więc sobie Różańcem, który jest zarazem wymysłem ludzkim, jak i darem Bożym. Różaniec stał się znakiem, który katolik nosi przy sobie, wyznając swoją wiarę. Co więcej, człowiek wierzący przez to świadectwo staje się *żywym Różańcem*, łączy się z innymi w róże, bractwa, zakony, a nawet owocuje kongresami na skalę światową. Mnożą się dzięki temu nabożeństwa, publiczne święta, obchody... do tego stopnia, iż nawet, gdy ktoś o którejkolwiek godzinie odmawia Różaniec, modlą się z nim niezliczone rzesze. Jeszcze szersze kręgi zatacza modlitwa różańcowa, jeśli prosimy Matkę Bożą, aby Ona, *łaski pełna* modliła się za nas. Kto zmierzy zasięg tego słowa? Z pewnością modlitwa różańcowa jest najbardziej przekonującym dokumentem szerokości serc, gdy modlimy się za wszystkich, także tych najbardziej zagubionych, za których może nie modli się już nikt...

Wezwanie Prymasa Tysiąclecia

Pragnę Was zaprosić do współdziałania – w duchu wiary i ufności – w dziele wprowadzania w nasze życie Ślubów Jasnogórskich i zobowiązań, płynących z Millenijnego Aktu Oddania się Matce Chrystusowej w macierzyńską niewolę miłości, za wolność Kościoła w świecie.

Do kogo dotrze ten głos Prymasa Polski, dla którego zaszczycem jest, że może zwać się >niewolnikiem Maryi<?

- *Może do Ciebie, Drogi mój Bracie w kapłaństwie, utrudzony ponad miarę w samotnej pracy, a jednak przynaglony nowym wezwaniem.*
- *Może dotrze do Ciebie, Drogi Bracie i Siostrze, czy jesteś ojcem czy matką, rolnikiem, pracownikiem czy profesorem?*
- *A może dotrze do Ciebie, Dziecko Boże, złożone chorobą, jako wezwanie, aby wszystkie cierpienia oddać Maryi za Kościół Chrystusowy?*
- *A może usłyszysz ten głos Ty, Drogi Chłopcze czy Dziewczyno, i głos ten przynagli Cię do ofiary w pracy, nauce i modlitwie, do wyznania Wiary i do czynu apostolskiego?*
- *I Ty, Drogie Dziecko, możesz odczuć odpowiedzialność za Twój Kościół i Naród... Niech słowo to biegnie do wszystkich ludzi dobrej woli. Niech wpada w ziemię wyborną Waszych miłujących serc i wyda owoc stokrotny (Stefan Kard. Wyszyński Prymas Polski).*

We wszystkich dziełach Bożych pragnie wspierać nas Matka Kościoła i Królowa Różańca świętego, dlatego wraz z bł. Matką Pasterką módlmy się: *Matko Różańca świętego – daj łaski szczególne, jakie spływają przez Różaniec. Matko Różańcowa – ukaż nam drogę prostą, prowadzącą do zjednoczenia z Bogiem. Amen.*

opracowała s. Rafała Olszowa, pasterka